

உங்கள் இருதயங்களை ஸ்திரிப்படுத்துவாராக

"THAT HE MAY ESTABLISH YOUR HEARTS"

“உங்கள் மீது நாங்கள் கொண்ட அன்பு வளர்ந்து பெருகுவதுபோல, நீங்கள் ஒருவர் ஒருவருக்காகவும் எல்லாருக்காகவும் கொண்டுள்ள அன்பையும் ஆண்டவர் வளர்த்துப் பெருகச் செய்வாராக! இவ்வாறு நம் ஆண்டவர் இயேசு தம்முடைய தூயோர் அனைவரோடும் வரும்பொழுதுஇ நம் தந்தையாம் கடவுள்முன் நீங்கள் குற்றமின்றித் தூய்மையாக இருக்குமாறு அவர் உங்கள் உள்ளங்களை உறுதிப்படுத்துவாராக!” - (1 தெசலோனிக்கேயர் 3:12, 13; திருவிவிலியம்)

இவ்வார்த்தைகள் பாவிசுக்கு இல்லாமல், பரிசுத்தவான்களுக்கே பேசப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்துவின் ஆவி இல்லாதவர்களுக்கும், அன்பின் ஆவி இல்லாதவர்களுக்கும், அவருடையவர்கள் அல்லாதவர்களுக்கும், அப்போஸ்தலர் புத்திமதி கூறாமல், மாறாக அன்பின் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏற்கெனவே ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகிறவர்களுக்கே புத்திமதி கூறுகின்றார். அன்பில் வளர்ந்து பெருகுதல் என்பது, அன்பானது ஏற்கெனவே இருதயத்தில் ஓர் ஆதிக்கத்தை அடைந்துள்ளது மற்றும் இதன் காரணமாக அன்பானது இன்னமும் வளர்ந்து முழுமையாகச் சகல எண்ணங்களையும், ஜீவியத்தின் நடக்கைகள் அனைத்தையும் மேற்கொண்டுஇ கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க்கொண்டுவருவதைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. மேலும் தேவனுடைய ஜனங்களின் இருதயங்களில், அவர்கள் அன்பில் வளர - பெருக வேண்டும் என்ற இந்தக் கருத்தானது, நாம் கிருபையிலும், அறிவிலும், அன்பிலும் வளர வேண்டும் என்றும், ஏற்ற காலத்தில் தேவன் பரிசு அளிப்பதற்குப் பிரியம்கொண்டு அவர் நமக்கு முன்வைத்துள்ள குணலட்சணத்திற்குரிய தரநிலையாகிய இலக்கை அதிகமதிகமாய் நெருங்கி, அந்த இலக்கை அடைந்து, அதைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் உள்ள வேதவாக்கியங்களின் காரியங்களுக்கு முழுமையாய் இசைவாகவே இருக்கின்றது. அதாவது மறைவான ஊற்றுகளிலிருந்து, தொட்டியில் ஊற்றப்படும் சுத்தமான தண்ணீரானது நிரம்பி வழியத்தக்கதாக அதிகமதிகமாய் நிரம்பும்வரை ஊற்றப்படுவது போன்றதாகும். இப்படியாகவே அனைத்து எண்ணங்களிலும், வார்த்தைகளிலும், ஜீவியத்தின் நடக்கைகளிலும் அன்பு வழிந்தோடத்தக்கதாக, கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அன்பில், தொடர்ந்து பெருகிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் இந்த இவர்களுடைய அன்பானது இவர்களுடன் தொடர்புக்குள் வருகின்ற அனைவருக்கும் புத்துணர்வைக் கொடுக்கும் ஆசீர்வாதத்தைச் சமந்து செல்வதோடல்லாமல்இ இவ்வாசீர்வாதங்களை அருளின தேவனுக்குத் துதியையும்இ மகிமையையும் அதிகரிப்பதற்கும் ஏதுவாகக் காணப்படும்.

அப்போஸ்தலர் இங்கு விசேஷமாகச் சகோதர சகோதரிகள் மீதும், மற்றவர்கள் அனைவர் மீதும் உள்ள வளர்ந்து பெருகிக் காணப்படும் அன்பை மாத்திரமே குறிப்பிடுகின்றார், ஆனால் இதிலிருந்து நாம் புரிந்துகொள்வது என்னவெனில், அன்பு முதலாவதாகப் பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் காணப்பட வேண்டும் என்பதேயாகும். எந்த ஒரு மனுஷனும் தன்னுடைய சிருஷ்டிகரை அன்புகூரக் கற்றுக்கொள்ளாதது வரையிலும், அவரால் போதிக்கப்படாதது வரையிலும், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவாகிலும் தேவனுடைய அருமை குமாரனுடைய சாயலை அடையாத வரையிலும் இங்குக் குறிப்பிட்டுள்ள அளவுக்குத்தக்கதாக தன்னுடைய . . . சக சிருஷ்டிகரை அன்புகூருவான் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இவ்விஷயம் “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழுப் பலத்தோடும் உன் முழுச்சிந்தையோடும் அன்புகூர்ந்து, உன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக” லூக்கா10:27) என்ற நம்முடைய கர்த்தருடைய வார்த்தைகளுக்கு முழு இசைவாகவே உள்ளது. தேவன் பார்வையில், பிரியமாய் இருப்பவைகளைச் செய்ய விருப்பம்

கொள்வதோடல்லாமல், செய்யவும் முயலும் அளவுக்கு, எந்த ஒரு மனிதனும், தன்னுடைய தேவனை முதலாவதாக அன்புகூராதது வரையிலும், தன்னுடைய அயலானை மேற்கூறப்பட்டுள்ள ஆவிக்குரிய கண்ணோட்டத்தில் அன்புகூர மாட்டான் ஏனெனில் தேவன் அன்பாகவே இருக்கின்றார் மற்றும் அன்பில் நிலைத்திருக்கிறவன் தேவனில் நிலைத்திருக்கிறான்” (1 யோவான் 4:16).

தேவனுடைய ஜனங்கள் மத்தியில் அன்பானது வேகமாய்ப் பெருகாததற்கும், முழுமையாய் வழிந்தோடாததற்கும் உரிய காரணங்களில் ஒன்று, இவர்களில் அநேகர் தேவனுடைய உண்மையான குணலட்சணம் பற்றின விஷயத்திற்கு எதிரானியானவனால் குருடாக்கப்பட்டுள்ளனர் மற்றும் இவர்கள் அவருடைய குணலட்சணத்தைத் தவறாய்ப்புரிந்துகொண்டதின் காரணமாக, அவரை ஆவியிலும், உண்மையிலும் அன்புகூரவும், தொழுதுகொள்ளவும் முடியாமல் இருக்கின்றனர். இருளைச் சிதறடித்து, தேவனுடைய பிள்ளைகள், உண்மையான வெளிச்சத்திலும், அவருடைய மகிமையான குணலட்சணத்திலும், அவரைக் காணத்தக்கதாக, தேவன் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கும், தம்மைப்பற்றின அறிவின் வெளிச்சத்திற்காக, தேவனுக்கு நன்றி! எதிரானியானவனுடைய வஞ்சனைகளைப் புரிந்து கொள்ளத்தக்கதாக நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்களைத் திறந்திருப்பதற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி! (வெளிப்படுத்தல் 20:3).

“நாங்கள் உங்களிடத்தில் வைக்கிற” என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளுக்குள் ஆழமான அர்த்தங்களும், அழுத்தங்களும் காணப்படுகின்றது. பவுலும், அவருடன்கூட காணப்பட்ட உடன் ஊழியர்களும், தாங்கள் உணர்ந்துகொள்ளாததும்இ செயல்படுத்தாததுமான எந்த ஒரு சுவிசேஷத்தையும் போதிக்கவில்லை; மாறாக எங்குமுள்ள கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்காக, அப்போஸ்தலர்கள், தங்களுடைய நலன்களையும், உரிமைகளையும், சிலாக்கியங்களையும் பலிசெலுத்துவதற்கு ஏதுவாக தங்களை வழிநடத்தின இந்த வழிந்தோடும் அன்பைத் தங்களின் ஜீவியத்தினுடைய அன்றாட நடக்கையில் மாதிரிகளாகக் காண்பித்தவர்களாய் இருந்தார்கள். சகோதர சகோதரிகளுக்கு எனத் தங்களுடைய ஜீவியங்களைத் தினந்தோறும் மற்றும் ஒவ்வொரு மணி நேரமும் ஒப்புக்கொடுத்தவர்களாய்க் காணப்பட்டனர் இவர்கள் தங்களுடைய பூமிக்குரிய ஜீவியம் மற்றும் பூமிக்குரிய இன்பங்கள் தொடர்புடைய விஷயத்தில் உள்ள தங்களது சிலாக்கியங்கள், வாய்ப்புகள் முதலானவைகளை மற்றவர்களுக்கெனப் பலிசெலுத்தினவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இப்படியாகச் சுயத்தைப் பலிசெலுத்தி, அன்புடன் கீழ்ப்படிதல் காண்பித்து இயேசுவைத் தாங்கள் பின்பற்றுவதுபோன்று, உடன் கிறிஸ்தவ பின்னடியார்களும் பின்பற்றும்படிக்கு அப்போஸ்தலர் புத்திமதி கூறினார். இப்படியாகவே நீதியையும், அன்பையும் பின்பற்றும்படிக்குப் புத்திமதி கூறுபவர்களின் வார்த்தைகள் அர்த்தமுடையதாகவும், ஆற்றல் மிக்கதாகவும் இருக்க வேண்டுமெனில் அவர்கள் முதலாவது, புத்திமதிகளைத் தங்களது ஜீவியத்தில் மாதிரிப்படுத்த வேண்டும். இவர்கள் பூரண அன்பின் இலக்கைச் சுட்டிக்காண்பிக்கையில், இவர்கள் அந்த இலக்கிற்குத் தங்களுடைய சொந்த அனுதின வாழ்க்கையில் ஒத்திருக்க வேண்டும் மற்றும் அவைகளைத் தங்களுடைய இருதயங்களிலும், தங்களுடைய சித்தங்களிலும், தங்களுடைய நோக்கங்க் ளிலும் நிச்சயமாய்க் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆகையால் இவர்கள் மேடைகளில் நின்றுகொண்டோ அல்லது தங்களுடைய அனுதின வாழ்க்கையின் மூலமான செல்வாக்கின் வாயிலாகவோ - மற்றவர்களுக்குப் புத்திமதி கூறுவார்களானால், இவர்களுடன் தொடர்புக்குள் வரும் அனைவராலும் வாசிக்கப்படுவதற்கும், அறியப்படுவதற்கும் ஏதுவான உயிருள்ள நிருபங்களாய் இருப்பார்கள். இவர்களை இருளானது பகைக்கலாம், இவர்களுக்கு எதிராகத் தவறாய்இ சகல விதமான தீமைகளையும் பேசலாம்இ எனினும் “இவர்கள் இயேசுவுடன்கூடக் காணப்பட்டவர்கள்” என்றும், இயேசுவினால் போதிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும், இவர்களுடைய மாம்ச சுபாவங்கள் எவ்வளவு குறைவுள்ளதாய் இருப்பினும், இவர்களிடத்தில் இயேசுவிடம் காணப்படும் அதே ஆவியும், அதே இருதயத்தின் தன்மையும் இருக்கின்றது என்றும் இருளில் இருப்பவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

எவ்வாறு அன்பில் வளர்ந்து பெருகி, பொங்கி வழிய வேண்டும்

“அன்பில் வளர்ந்து பெருகுவதற்கும், அதை மற்றவர்கள் மீது வழிந்தோட பண்ணுவதற்கும் நான் கடந்த பல ஆண்டுகளாக வாஞ்சித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன் ஆனால் அதை எப்படி விருத்தியாக்குவது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. பொங்கி வழிந்தோடக்கூடிய இந்த அன்பைக்கொண்டிருக்க, நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று ஒருவர் கேட்கலாம். இக்கேள்விக்கு அப்போஸ்தலர் பதில் கூறுகின்றார் . . . இது நம்மால் செய்ய முடிகின்ற காரியமல்லஇ மாறாக நம்மில் மற்றும் நமக்காக இது கர்த்தரால் செய்யப்படுகின்ற காரியமாய் இருக்கின்றது. “கர்த்தர் உங்களைப் பெருகவும், நிலைத்தோங்கவும் செய்து” என்பதாக அப்போஸ்தலனுடைய வார்த்தைகள் காணப்படுகின்றது. இது கர்த்தருடைய செய்கையாகும் நம்மால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது; இவ்விஷயத்தை நாம் எவ்வளவுக்கு சீக்கீரமாகக் கற்றுக்கொள்கின்றோமோ, அவ்வளவுக்கு நலமாயிருக்கும். தேவனிடமிருந்து வரும் சத்தியம், கிருபை மற்றும் அன்பின் மூல ஊற்றிலிருந்தே நம்முடைய அன்பின் ஊற்றுகள் வர வேண்டும் ஏனெனில் “தேவன் அன்பாக இருக்கின்றார்.” நாம் நம்மை அவருக்கென்று அர்ப்பணம் பண்ணிஇ மாம்சத்திற்காக இல்லாமல், அவருக்காக வாழ ஆரம்பித்தது முதல், இந்த அவருடைய அன்பின் ஆவியை நாம் பெற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தோம். நம்முடைய அன்பைப் பெருகப்பண்ணுவதற்கும், அன்பை நம்மில் பொங்கப்பண்ணுவதற்கும், வழிந்தோடப்பண்ணுவதற்கும், நாம் எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய மாம்சத்தின் இயல்பான சுயநலத்தைச் சுத்தி கரிப்பதற்கும், தேவன் பல்வேறு வழிகளையும்இ வழிவகைகளையும் கொண்டிருக்கின்றார்.

கிருபைக்கான இந்த வழிவகைகள் வேதவாக்கியங்களில், பல்வேறு அடையாள வார்த்தைகளாக நமக்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வழிவகைகள் அல்லது வழிகளில் ஒன்று தேவனுடைய வார்த்தைகள் மற்றொன்று தெய்வீக வழிநடத்துதல் மற்றொன்று கிறிஸ்து வின் சரீரமாகிய பரிசுத்தவான்களுடைய ஐக்கியம் ஆகும். நம்முடைய அன்பு வளர்ந்து பெருகி, வழிந்தோடுவதற்கு என்று இந்த அனைத்து வழிவகைகளையும் கர்த்தர் பயன்படுத்துகின்றார். முதலாவதாக நம்முடைய விசுவாசத்திற்கும், நம்பிக்கைகளுக்கும் அடித்தளமான அவருடைய வார்த்தையானது, நம்முடைய அன்பிற்கும்கூட அடித்தளமாக இருக்கின்றது; ஏனெனில் நாம் அவருடைய வார்த்தைகளுக்குச் செவிக்கொடுக்கும்போது, கர்த்தர் கிருபையுள்ளவர் என்றும், கர்த்தர் அன்புள்ளவர் என்றும் நம்மால் ருசித்துப்பார்க்க முடியும் மேலும் எந்த அளவுக்கு இப்படியாக அவர் அன்பு வெளிப்படுவதைக் காண்கின்றோமோ மற்றும் அவரின் கிருபை நிறைந்த குணங்களை உயத்துணர்கின்றோமோ, அவ்வளவாய் நாம் அடைந்தாக வேண்டும் என்று நோக்கம் கொண்டுள்ளதான மாதிரியை நமக்கு முன்பாகப் பெற்றிருப்போம் நாம் முன்னேறிச் செல்வதற்குரிய தூண்டுதலாக அன்பும் காணப்படும் “பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல, நீங்களும் பரிசுத்தராய் இருங்கள்” என்பதாக நமது கர்த்தர்; சொல்லியிருப்பது போன்றாகும். அவரே மாதிரி மற்றும் நம்மால் முடிந்த மட்டும் நம்முடைய அனுதின ஜீவியத்தில் நாம் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக இருக்க வேண்டும், அதிலும் விசேஷமாக இதை நம்முடைய சித்தங்கள் மற்றும் நம்முடைய மனங்களுக்கான அளவுகோலாகவும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

பாவம் மற்றும் சுயநலத்தின் அசுசிகளினின்று நம்மைச் சுத்திகரிக்கும் தண்ணீராக, தேவனுடைய வார்த்தைகளை அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகின்றார் மணவாட்டி “திருவசனம் எனும் தண்ணீர் முழுக்கினால்” சுத்திகரிக்கப்பட்டு, பரம மணவாளனுடன் உடன் சுதந்தி ரத்துவம் அடைய தகுதிப்படுத்தப்படுகின்றாள் (எபேசியர் 5:25-27). தெய்வீகப் பூரணத்திற்கு எதிர்மாறாய் நம்மிடத்தில் காணப்படும், நம்முடைய பூரணமற்ற தன்மைகளை நமக்குக் காண்பித்துக்கொடுத்து, சத்திய வார்த்தைகள் நம்முடைய இருதயங்களைச் சுத்திகரிக்கின்றது. இதற்கும் மேலாக, சத்திய

R4663 : page 260

வார்த்தைகளானது சில குறிப்பிட்ட வாக்குத்ததங்களைக் கொண்டு நம்மை உற்சாகமும் படுத்துகின்றது; இதைக்குறித்து அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு, “இச்சையினால் உலகத்திலுண்டான கேட்டுக்குத் தப்பி, திவ்விய சுபாவத்துக்குப் பங்குள்ளவர்களாகும்பொருட்டு,

மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களும் அவைகளினாலே நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது” (2 பேதுரு1:4) என்று குறிப்பிடுகின்றார். இந்த வாக்குத்தத்தங்களும்இ இந்த நம்பிக்கைகளும் நமக்குக் கொடுக்கப்படவில்லையெனில், தற்காலத்தினுடைய பாவம் மற்றும் சுயநலத்தினுடைய எதிரிடையான தாக்கங்களின் முன்பாக அன்பைப் பெருக்குவதற்கும், வழிந்தோடப்பண்ணுவதற்குமான நம்முடைய முயற்சிகள் ஆற்றல் இழந்து போயிருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை; ஆனால் இந்த வாக்குத்தத்த வார்த்தைகள் மூலமாய் நாம் பரிசுக்காக உள்ள “இலக்கை நோக்கி” தொடர்வதற்கு ஏதுவாக துரிதப்பட கர்த்தர் ஊக்குவிக்கின்றார்.

“இலக்கை நோக்கி” நாம் முன்னேறுவதற்கும், அன்பு வளர்ந்து பெருகி, வழிந்தோடுவதற்கும் ஏதுவாக நமக்கு உதவி வழங்கிட, பல்வேறு தருணங்களில் தெய்வீக வழிநடத்துதல்களானது கடந்து வருகின்றது; ஒருவேளை இருதயத்தில் கர்த்தருக்கென்று முழுமையாய் அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ள ஒருவார், வழியில் பின்தங்கிப்போய், ஜீவியத்தின் கவலைகளினால் அமிழ்த்தப்பட்டுப் போவாரானால், கர்த்தர் அதிகமான இரக்கத்தினாலும், அன்பினாலும், நமக்குச் சிட்சையாகவும், படிப்பிணையாகவும், உதவியாகவும் இருக்கத்தக்கதாக ஏதோ விதமான உபத்திரவங்களை அல்லது இன்னல்களை அவர்மேல் வரப்பண்ணுவார் - “உமது கோலும் உமது தடியும் என்னைத் தேற்றும்” (சங்கீதம் 23:4). இப்படியான தேவனுடைய வழிநடத்துதல்களினால், நாம் படிப்பிணைகள் கற்பிக்கப்படுகின்றோம் இம்மாதிரியான படிப்பிணைகளை நாம் அவருடைய வார்த்தைகளின் போதனைகளிலிருந்து மாத்திரம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. நன்மை அடைவதற்கு ஏதுவாக இப்படிப்பிணைகளானது நம்முடைய இருதயத்தின் பலகைகளில் பொறிக்கப்படுகின்றது.

பரிசுத்தவான்களுக்கெனக் கர்த்தரால் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கப்பட்டதும், பரிந்துரைக்கப்படுகின்றதும், “இலக்கினை” நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கும் விசுவாச வீட்டார் அனைவருக்கும் ஆசீர்வாதமாய் விளங்கியுள்ளதுமான ஆசீர்வாதம் மற்றும் அறிவுரைகள் வழங்குவதற்கான மற்றுமொரு வழிவகை. : கால்வாய், “சகோதரர்கள்” வாயிலாக கர்த்தர் நமக்கு அளிக்கும் உதவியாகும். சிலசமயம் அது “ஏற்றவேளையில் பேசப்பட்ட வார்த்தையாக” இருக்கலாம் அது எத்துணை அருமையாய் இருக்கும்! அநேகமாக ஆலோசனையின் வார்த்தைகளாக, அநேகமாகக் கடிந்துகொள்ளுதலின் வார்த்தைகளாக, அறிவுரைகளாக இருக்கலாம். அநேகமாக அது - நல்ல போர்ச்சேவகர்களென முறுமுறுக்காமல், பொறுமையாய்ச் சகித்துக்கொண்டு, தெய்வீக ஞானம் அனுமதிக்கும் யாவும், எதிர்கால நன்மைக்கு ஏதுவாக நடப்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றது என்ற நிச்சயத்தினால் மகிழ்ச்சியுடனும், நன்றியுடனும், விசுவாசத்துடனும், நம்பிக்கையுடனும் ஏற்றுக்கொள்வதில் வெளிப்படும், சகோதர சகோதரிகளின் அனுதின ஜீவியத்தின் சாட்சியாககூட இருக்கலாம். இந்த ஓர் ஆசீர்வாத கால்வாயானது ஆரம்பத்தில் சகோதர்களிடமிருந்து வருகின்றதாய்த் தோன் றினாலும், அது சகோதர்கள் வாயிலாகக் கர்த்தரிடமிருந்து வருகின்ற ஒன்றேயாகும். ஏனெனில் இப்படியான உதவியை இடுக்கமான பாதையில் அளிக்கக்கூடிய சகோதர சகோதரிகளும், உண்மையில் உதவியைக் கர்த்தரிடத்திலிருந்துதான் பெற்றுக்கொள்கிறவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் இப்படியாகவே ஆரம்பம் முதல் கடைசியானவர்கள் வரையிலான விஷயத்தில் காணப்படுகின்றது; முத்த சகோதர்களும், மற்ற அனைத்துச் சகோதர்களும், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் வளர்ச்சியில் முன்னேறுகிற சகோதர்களாக ஆகும்போது, அவர்கள் சகோதர்களுக்கெனத் தங்களது ஜவீயத்தை ஒப்புக்கொடுக்கும் அளவுக்கு, சந்தோஷத் துடன் உதவியளிப்பவர்கள் ஆகுகிறார்கள் மேலும் இவையனைத்தும் தேவனுடைய கிரியையாகும், அவருடைய ஆவியின் செயல்பாடாகும். நாம் அன்பில் பெருகுவதற்கும், அன்பில் வழிந்தோடுவதற்கும் ஏதுவாக இந்தத் தம்முடைய பல்வேறு பிரதிநிதிகள் வாயிலாக, தேவன் தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி, விருப்பத்தையும், செய்கையையும் நம்மில் உண்டுபண்ணுகிறவராக இருக்கின்றார்.

பாடத்தின் ஆதார வசனத்தில் இடம்பெறும் “உங்கள்” என்ற வார்த்தையை அப்போஸ்தலர் யாரைக்குறிக்கும் வண்ணமாகப் பேசியுள்ளார்? தேவன் அனைத்து மனுஷரிடத்திலும் அன்பைப் பெருகப்பண்ணி, வழிந்தோடப்பண்ணுவார் என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகின்றாரா? நிச்சயமாக

இல்லை. இவ்வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தேவனுடைய அன்பு குறித்த அறிவு, பெரும்பான்மையான மனுஷர்களிடத்தில் இல்லை. பெரும்பாலும் அவர்கள் மாம்சத்தின்படியான அன்பை மாத்திரம் அறிந்திருப்பார்கள் மற்றும் மாம்ச அன்பைப் பற்றியும் குறைவாகவே அறிந்திருப்பார்கள். “அன்பிலும் கர்த்தர் உங்களைப் பெருகவும், நிலைத்தோங்கவும் (வழிந்தோடவும்) செய்து” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகையில் அவர் சபையையே குறிப்பிடுகின்றார் பெர்ச்சபையின் அங்கத்தினர்களை அல்ல, “பரலோகத்தில் பெயர் எழுதப்பட்டுள்ள” உண்மையான சபையின் அங்கத்தினர்களை, கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினம் மீது விசுவாசம் வைப்பவர்களை, தங்களைக் கர்த்தருக்கென்று முழுமையாய் அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களை. அன்பின் பரிசுத்த ஆவியினால் மீண்டும் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவர்களே மற்றும் இவர்களை மாத்திரமே அப்போஸ்தலன் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாம் இந்த வகுப்பாராகத் தொடர்ந்து இருப்பது வரையிலும் இபிதாவின் பயிற்றுவித்தலுக்கும், அறிவுரைகளுக்கும் கீழ்க்காணப்படுவோம். ஏனெனில் . . . “நீங்கள் சிட்சையைச் சகிக்கிறவர்களாயிருந்தால் தேவன் உங்களைப் புத்திரராக எண்ணி நடத்துகிறார் தகப்பன் சிட்சியாத புத்திரனுண்டோ? எல்லாருக்கும் கிடைக்கும் சிட்சை உங்களுக்குக் கிடையாதிருந்தால் நீங்கள் புத்திரராயிராமல் வேசிப்பிள்ளைகளாயிருப்பீர்களே” (எபிரெயர் 12:7, 8).

தகுதி அறியும் தேர்விற்கு நாம் உட்படுத்தப்பட்ட நிலைமையிலேயே இன்று கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் . . . சபையில் சேர்ந்துள்ளோம்

நாம் கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் அங்கத்தினராக இருப்பது வரையிலும் இந்தச் சிட்சைகள், வழிநடத்துதல்கள், பயிற்றுவித்தல்கள், நீதியின் வார்த்தைகளில் உள்ள அறிவுரைகள், சகோதர சகோதரிகள் மூலமான உதவிகள் நமக்குக் கிடைக்கும் இங்கு நாம் தற்போதைய ஜீவியத்தில் கரு நிலையில் காணப்படும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்கும், உயிர்த்தெழுதலில் பூரணமான நிலையில் இருக்கும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது தகுதி அறியும் தேர்வுக்கு நாம் உட்படுத்தப்பட்ட நிலைமையிலேயே கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் இணைந்திருக்கின்றோம் அதாவது நாம் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருக்கும் பட்சத்தில், நாம் முழுமையாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, மகிமையில் உள்ள கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின் அங்கமாகுவோம் என்றும் இ ஒருவேளை நாம் நமது உடன்படிக்கைக்கும், வாக்குறுதிக்கும் உண்மையில்லாமல் போகும்போது, நாம் மகிமையடைந்த சபையின் அங்கத்தினராக முடியாது என்றும் உள்ள புரிந்துகொள்ளுதலுடன் இன்று கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் இணைந்துள்ளோம். நாம் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் மாணாக்கர்களாக இருக்கின்றோம், மேலும் பிதாவினால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள பாடங்கள் அனைத்தையும் நாம் படிக்க முன்னேறுவது நமக்கு அவசியமானதாகும், இல்லையேல் நாம் தேர்ச்சி (graduate) பெற அனுமதிக்கப்பட மாட்டோம், அதாவது தேவன் தம்முடைய நேசகுமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒத்த சாயலை அடைகின்றவர்களுக்கென வாக்களித்துள்ள பலன்கள் அனைத்திலும் பிரவேசிக்க நாம் அனுமதிக்கப்பட மாட்டோம்.

இதற்காகவே நம்முடைய இருதயங்களில் அன்பானது வழிந்தோடும் வரைக்கும் நாம் அன்பில் வளர்ந்து பெருக வேண்டும் என்று நமக்கு அறிவுரைக்கப்படுகின்றது. அன்பில்
R4663 : page 261

வளர்ந்துபெருகுவதற்கும், அன்பை வழிந்தோடப் பண்ணுவதற்கும் யார் ஒருவர் மறுக்கின்றாரோ, அவர் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் என்ன ஒரு பாகம் வகித்திருந்தாலும், அவர் இந்தக் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினின்று துண்டிக்கப்பட்டு விடுவார். நமது கர்த்தர் திராட்சச்செடி மற்றும் அதன் கொடிகள் பற்றின அவருடைய உவமையில், அன்பின் ஆவியாகிய கனியைக் கொடுக்கும் கிறிஸ்துவின் ஒவ்வொரு கொடியும், ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட அங்கமும், இந்த விலையேறப்பெற்ற கனியை இன்னும் அதிகமாய்க் கொடுக்கத்தக்கதாகப் பிதாவினால் கிள்ளிவிடப்படுவார்கள் என்றும், குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள் அன்பின் கனியைக் கொடுக்கத் தவறுபவர்களாகிய ஒவ்வொரு கொடியும் தறித்துப் போடப்பட்டு, திராட்சச்செடியின் கொடியாக, சரீரத்தின் அங்கமாக

அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை மற்றும் அழைப்பையும், தெரிந்து; கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்பவர்களுக்குரிய மகிமைகளில் பங்குகொள் வதற்குரிய வாய்ப்பையும் இழந்துவிடுவர் என்றும் விவரித்துள்ளார்.

இவ்வசனத்தில் “உங்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகுப்பாரில் நாம் அங்கமாகுவது மாத்திரமல்லாமல், நாம் இவ்வகுப்பாராய் இருப்பதைத் தொடர வேண்டும் என்பதும், கர்த்தருடைய வழிநடத்துதல் மற்றும் அறிவுரைகளின் கீழ் நாம் முன்னேறிக்கொண்டும், உண்மையாய் இருப்பதன் மூலமாயும் நமது தகுதியைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதும் மிக முக்கியமானதாகும். நம்மையும், நமது சித்தங்களையும் முழுமையாய் ஒப்புக்கொடுப்பதும், தேவனுடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி, விருப்பத்தையும், செய்கையையும் நம்மில் உண்டுபண்ணத்தக்கதாக, தேவனை நாம் அனுமதிப்பதும் தான் வேலையிலுள்ள நம்முடைய பங்கு என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். நமது சித்தங்களை ஒப்புக்கொடுப்பது என்பது அலட்சியமாய் இருப்பதைக் குறிக்கலாகாது; மாறாக நம்முடைய பாதைகளை வளைவதற்கென, அவ்வப்போது, கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் மூலமாகவும், சகோதர சகோதரிகள் மூலமாகவும், அவருடைய வழிநடத்துதல்கள் மூலமாகவும் நமக்குக் கர்த்தர் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் வழிக்காட்டுதல்களுக்கு நேராக நம்முடைய சக்திகளைச் செலுத்துவதாகும். அன்பில் வளர்ந்து பெருகுவதற்கும், அன்பில் வழிந்தோடுவதற்கும் என நமக்குத் தேவையான படிப்பினைகளையும், அனுபவங்களையும் கொடுப்பதற்குக் கர்த்தர் மறந்துவிடுவாரோ என நாம் அங்கலாய்க்க வேண்டியதில்லை. அவர் உண்மையுள்ளவர் என்றும், அவருடைய வழியில் நடப்பதற்குப் பலத்தையும், கிருபையையும் நாம் நாடி வேண்டும் என்றும், ஒவ்வொரு அடியிலும் அவருடைய வழிநடத்துதலின்படி அவருடைய கிருபையும், பலமும் நமக்குச் சுட்டிக்காண்பிக்கப்படும் என்றும் நாம் நினைவில் கொண்டிருப்பதே நாம் செய்ய வேண்டிய காரியமாகும். “உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்குத் தீபமும், என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது”(சங்கீதம் 119:105).

இப்படியான தொரு வளர்ச்சிக்கான நோக்கம் மற்றும் அவசியம்

நம்முடைய பாடத்தின் ஆதார வசனத்தில், ஏன் நாம் வளர வேண்டுவது அவசியம் என அப்போஸ்தலர் நமக்குக் கூறியுள்ளார். நம்முடைய இருதயங்கள் பரிசுத்தத்தில் நிலைவரப்படுத்தப்பட்டு இ ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டு, வேருன்றப்பட்டு, உறுதிப்படுத்தப்பட்ட வேண்டும் என்ற இந்த ஒரு காரணத்திற்காகவே அல்லது இந்த ஒரு நோக்கத்திற்காகவே ஆகும். அன்பைக்குறித்து ஏதாகிலும் நாம் கற்றுக்கொள்வதும், அன்பின் உணர்வுகளால் நம்முடைய இருதயங்கள் எழுச்சிக்கொள்வதும், பெருந்தன்மையான உணர்வுகளை அவ்வப்போது கொண்டிருப்பதும் - தெய்வீகக் கண்ணாட்டத்தின்படி போதுமானவைகள் அல்ல; நீதிக்கான அன்பில் முற்றும் முழுமையாக “ஸ்திரப்பட்டுள்ள விசேஷமான ஜனங்களை,” “இராஜரிக ஆசாரியக் கூட்டத்தினரை” கர்த்தர் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றார் நீதிக்கான அன்பில் இவர்கள் ஸ்திரப்பட்டிருப்பதிநிமித்தம், இவர்களுக்கு சகல அநீதியும், சகல பாவங்களும், சகல நியாயக்கேடுகளும் அருவருப்பாய்க் காணப்படும். இவர்கள் அக்கிரமத்தை விரும்பாதது மாத்திரமல்லாமல், வேதவாக்கியங்கள் குறிப்பிடுவது போன்று இவர்கள் அக்கிரமத்தை வெறுக்கவும் செய்வார்கள். யாரெல்லாம் நீதியை உண்மையாய் விரும்புகின்றார்களோ, அவ்வளவாய் அக்கிரமத்தை வெறுக்கவும் வேண்டும். இது உறுதியான குணலட்சணத்தினால் உருவாகுவதாகும் மேலும் குணலட்சணமானது மிகவும் உறுதிப்பட்டு நீதியினிடத்திலான அதன் உண்மையில் அசைவுறாமல் இ நிலைபெறுவதற்கு முன்னதாக காலமும் இ அனுபவமும், தேவனுடைய வார்த்தைகளிலிருந்தும், அனுபவம் எனும் புத்தகத்திலிருந்தும் படிப்பினைகள் அநேகமும் அவசியப்படும். இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான், இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தில் உள்ள தம்முடைய ஜனங்களின் வழியை, ஜீவ வழியை, இராஜ்யத்திற்கான வழியை, கர்த்தர் இடுக்கமான வழியாக்கினார் இடர்பாடுகள் நிறைந்ததும் இ தேவன் அங்கீகரிக்கக்கூடிய குணலட்சணங்களை வளர்க்காதவர்களைப் புடைத்து எடுப்பதற்கு ஏதுவாய் பரீட்சைகளாகக் காணப்படும் சோதனைகள் நிறைந்ததுமான வழியாக்கு கின்றார் ஏனெனில் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படும் குணலட்சணங்களுக்கே அவர் கிறிஸ்துவுடன்கூட, அவருடைய இராஜ்யத்தில் பங்கு கொடுப்பதாக வாக்களித்துள்ளார்.

“அய்யோ! பூரணமானவராய் இருக்கும் தேவன் அங்கீகரிக்கும் குணலட்சணத்தினுடைய தரநிலையானது மிகவும் உயர்வானதாய் இருக்குமானால், என்னால் அதை எப்படி அடையக்கூடும்?” என்று சிலர் கூறலாம் பூரணம் எனும் தரநிலையானது, மாம்சத்திற்குத் தரநிலையாக வைக்கப்படுமாயின், நாம் அனைவரும் மேற்கூறப்பட்ட கேள்வியையே கேட்பவர்களாக இருப்போம் மற்றும் “மாம்சத்தில் நன்மை (பூரணம்) வாசமாயிருக்கிறதில்லையென்று” நாம் அனைவரும் உணர்ந்து இருக்கின்றோம். மேலும் “நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை” என்று வேதவாக்கியங்களும் தெரிவிக்கின்றது. ஆகவே தேவன் மாம்சத்தில் பூரணத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை என்றும் இ ஒருவேளை அப்படி எதிர்பார்ப்பாரானால், அவரால் அதைக் காணமுடியாது என்றும் உள்ள நிச்சயம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நியாயமற்றதும், சாத்தியமாகாததுமான காரியத்தை அப்போஸ்தலர் போதிக்கவில்லை; மாறாக நியாயமானதையே போதிக்கின்றார் அதாவது நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாக இ நம்முடைய இருதயங்கள் பரிசுத்தத்தில் ஸ்திரப்படவும் இ உறுதிப்படவுமே அப்போஸ்தலர் கூறுகின்றார். ஆ! ஆம்! இருதயத்தைக் (சித்தத்தை . . . நோக்கத்தை . . . எண்ணங்களை) குற்றமற்றதாய் வைத்திருப்பது என்பது மாம்சத்தைக் குற்றமற்றதாய் வைப்பதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு காரியமாகும். சித்தத்தை, நோக்கத்தை, வாஞ்சையைக் குறிக்கும் இருதயமானது, “புதிய சிருஷ்டியை” அடையாளப்படுத்துகின்றது. மாம்சமானது இ மாம்சத்தையே குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. பூரணமின்மையிலும், பாவத்தின் அடிமையாகவும், ஊழியக்காரனாகவும் ஆறாயிரம் வருடங்களாகச் சீர்க்கெட்டுப்போன நிலைமையிலும், மாம்சமானது மிகவும் பூரணமற்றுப் போய்விட்டபடியினால் - மாம்சத்தினால், தேவனுடைய பிரமாணத்திற்குப் பூரணமாய் ஊழியஞ்செய்வது என்பது கூடாத காரியமாகும் மற்றும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நம்முடைய இருதயங்களின் அனைத்து நல்வாஞ்சைகளுக்குக் குற்றம் சாட்ட முடியாத வண்ணம் கீழ்ப்படிவது என்பதும் மாம்சத்தினால் முடியாத ஒன்றாகும். பிதாவுக்கு முன்பாக குற்றம் சாட்டப்பட முடியாத நிலைக்குப் புதிய சிருஷ்டியே, புதிய மனமே வளர்ந்திட வேண்டும்.

இது அடையப் படக்கூடிய வளர்ச்சியரய் மாத் திரம் இராமல், மாறாக தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கதான வேறு எந்த ஒரு நிலைமையையும் நம்முடைய அழைப்புக்கு இசைவாக இ நம்மால் கற்பனைப் பண்ணிப் பார்க்கவும் முடியாது. நாம் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தினுடைய அங்கங்களாக, பரலோக மணவாளனுடன் அவருடைய ஆயிர வருட இராஜ்யத்தில் பூமியின் குடிகள் அனைத்தையும் ஆசீர்வதிக்கும் மாபெரும் வேலைக்கென நம்மைத் தகுதிப்படுத்தும் இநம்மை ஆயத்தப்படுத்துவதற்கும் என, நம்மை அவருடைய சபையாகவும் இ அவருடைய இராஜரிக ஆசாரியக்கூட்டமாகவும் ஆக்குவதற்கென, நம்மைத் தேவன் அழைத்துள்ளார். நம்முடைய இருதயங்களும், நம்முடைய நோக்கங்களும், நீதியின் கொள்கைகளுக்கு இசைவாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த நீதியின் கொள்கைகளானது முடிந்த மட்டும், நம்முடைய அனுதின ஜீவியங்களை ஆள வேண்டும் என்பதையும், இவ்வாறாக

R4664 : page 261

நாம் மாம்சம் மற்றும் ஆவியின் சகல அசுசிகளையும் களைந்து போடவும், கர்த்தருக்கான பயபக்தியில் பூரண பரிசுத்தத்தை அடைய நாடவும் வேண்டும் என்பதையும், காட்டிலும் குறைவான எதையும் தேவனால் கேட்க முடியாது (2 கொரிந்தியர் 7: 1). இந்த நல்வாஞ்சைகளுக்கும், பிரயாசங்களுக்கும் கீழான எதுவும், தேவனுடைய பார்வையில் பிரியமானதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை; மேலும் இவைகள் இல்லாமல் நாம் இறுதியில் உண்மையுள்ள சபையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவோம் என எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. இந்த ஓர் ஏற்பாடு எவ்வளவு நியாயமானதாகக் காணப்படுகின்றது! தெய்வீகச் சித்தத்தை நாம் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்! மாம்சத்தின் ஒவ்வொரு பூரணமின்மைகளும் இ குறைவுகளும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், நம்முடைய புதிய மனங்களுக்கான பாளுட்சைகளின் விளைவாக புதிய மனங்கள் முழுமையாய் நீதியில் ஸ்திரப்பட வேண்டும் என்றும் நாம் எவ்வளவாய் ஆசைப்படுகின்றோம்! “முதலாம் உயிரத்தெழுதலில்”; வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள நமக்கான புதிய சரீரங்களுக்காக, அதாவது எவ்விதமான இடையூறும் இ எவ்விதமான தடையும் இல்லாமல், ஒவ்வொரு கிரியையிலும், வார்த்தைகளிலும், இருதயத்திலும், நோக்கங்களிலும் தேவனைப் புதிய மனமானது பூரணமாய் மகிமைப்படுத்துவதற்குரிய சரீரங்களுக்காக நாம் எவ்வளவாய்

ஏங்குகின்றோம்! இந்த நல்வாஞ்சையும், பிரயாசமும் தேவன் அங்கீகரிக்கத்தக்க தானதாகும். இவைகளைக் கிறிஸ்துவினுடைய புண்ணியத்தின் மூலமாக, ஏதோ நாம் வார்த்தையிலும், கிரியையிலும் முற்றும் முழுமையாய்ப் பூரணமாய் இருப்பதுபோன்று கருதுகின்றார், ஏனெனில் பூரணமாய் இருக்க வேண்டும் என்பதே நம்முடைய இருதயங்களின், நம்முடைய சித்தங்களின் வாஞ்சையாக இருக்கின்றது; இப்பண்புகள் திரபப்படுவதற்கு, நிரந்தரமாகுவதற்கு மாத்திரமே அவர் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்.

நமது கர்த்தருடைய பிரசன்ன நாளில் நாம் ஸ்திரப்பட

இப்படிப்பினைகளானது இந்தச் சுவிசேஷ்யுகம் முழுவதிலும் உள்ள கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்குப் பொருந்துவதாய் இருப்பினும், இது மனுஷகுமாரனுடைய பிரசன்ன நாளில், அறுவடை காலத்தில் இப்பொழுது வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு விசேஷமாய்ப் பொருந்தக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது. அன்பின் ஆவியினுடைய இந்த அனைத்து வளர்ச்சிகளும் இ நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, அவருடைய பரிசுத்தவான்களுடன் பிரசன்னமாகும் பொழுது ஸ்திரப்படுவதாக என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகள் இவ்வசனத்தில் இடம்பெறுவதைக் கவனியுங்கள். நாம் அவருடைய இந்தப் பிரசன்ன நாளில் காணப்படுகின்றோம், மேலும் இது நாம் எந்த அளவுக்கு நீதியிலும், நீதியின் மீதான அன்பிலும் ஸ்திரப்பட்டிருக்கின்றோம் அல்லது எந்த அளவுக்கு நீதியின் பேரிலான நம் முடைய நேர்மை - உண்மையானது அசைவுற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்று நாம் நம்முடைய இருதயங்களிடம் கவனமாய் விசாரிக்க வேண்டும் என்பதை எச்சரிக்கின்றதாயும் இருக்கின்றது.

நீதியில் ஸ்திரப்படும் இந்த நிலைமைக்கு விரைவாக வராத அனைவரும் பரீட்சிக்கப்பட்டு, புடைக்கப்பட்டுப் புறக்கணிக்கப்படுவார்கள் என்பது நிச்சயமே, காரணம் கிறிஸ்துவினுடைய சரீரத்தின்

R4664 : page 262

நிறைவேறுதலானது அண்மையில் காணப்படுகின்றது. “யார் நிலைநிற்கக்கூடும்? என்று அப்போஸ்தலர் கேட்கின்றார் (வெளிப்படுத்தல் 6:17). நிரூபிப்பதற்கு அவசியமான பரீட்சைகளிலும், சோதனைகளிலும், வெற்றியடையும் அளவுக்கு யார் அன்பில் முற்றும் முழுமையாக ஸ்திரப்பட்டிருக்கின்றார்கள்? என்பதே கேள்வியாகும். ஆகையால் இப்பொழுது பல்வேறு கடுமையான விசேஷித்தப் பரீட்சைகள் அனுமதிக்கப்படும்பொழுது இ அதாவது கர்த்தரிடத்திலும், அன்பின் கொள்கையினிடத்திலுமான நம்முடைய உண்மையைப் பரீட்சித்து, நிரூபிக்கும் சோதனைகள் அனுமதிக்கப்படும் பொழுது நாம் வியக்கக்கூடாது. அதேசமயம் இந்தப் பரீட்சைக் குறித்த எண்ணத்தினால் நாம் சோர்வடையவும் வேண்டாம், மாறாக நம்முடைய இருதயங்களில் நற்கிரியைகளை ஆரம்பித்தவர், நாம் பாவிகளாக இருக்கையிலேயே இ நமக்காக மாபெரும் ஈடுபலி கிரயத்தைக்கொடுத்து நற்கிரியையை ஆரம்பித்தார் என்பதையும், நாம் பாவிகளாக இருக்கும் போதே நம்மைக் கர்த்தர் நேசித்தாரானால் இப்பொழுது நாம் அவருடைய கிருபையை ஏற்றுக்கொண்டு இ அவருடைய இரத்தத்தின் மீதான விசுவாசத்தினால், பாவங்களிலிருந்து நீதிமானாக்கப்பட்டு, இப்பொழுது அவருடைய அடிச்சுவடுகளில் நாம் நடப்பதற்கு நாடிக்கொண்டிருக்கையில் எவ்வளவு அதிகமாய் அன்புகூருவார் என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். கர்த்தருடைய படிப்பினைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், அப்படிப்பினைகள் மூலமாய் நன்மை அடைய வேண்டும் என்றும் இ அதிகமதிகமாய் இயேசுவின் சாயலை அடைய வேண்டும் என்றும் வாஞ்சிக்கிற அனைவரும் - இவைகள் அனைத்தும் தங்களுடைய பலத்தினால் இல்லாமல், கர்த்தருடைய பலத்தினாலேயே ஆகும் என்றும், தாங்கள் தங்களைக் கர்த்தரிடம் ஒப்படைக்கும்பொழுது, அவர் தங்களுக்குள் அவருடைய அன்பு, நீதி மற்றும் பரிசுத்தத்தின் ஆவியைப் பூரணப்படுத்துவார் என்றும், தாங்கள் “ஒளியில் உள்ள பரிசுத்தவான்களுக்குரிய சுதந்தரத்தில் பங்கடைவார்கள்” என்றும் உள்ள நிச்சயத்துடன் காணப்படுவார்கள்.

